

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **P. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 października 2024 r.

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela prywatnego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 28 sierpnia 2024 r., sygn. akt IV WKK 14/24

o odmowie przyjęcia kasacji

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 11 czerwca 2024 r., sygn. akt IV Ka 359/24

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

Zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2024 r., sygn. akt IV WKK 14/24, Zastępca Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Świdnicy odmówił przyjęcia kasacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 czerwca 2024 r., sygn. akt IV Ka 359/24 wobec jej wniesienia po terminie określonym w art. 524 § 1 k.p.k.

Pismem złożonym 10 września 2024 r. pełnomocnik oskarżyciela prywatnego złożył zażalenie na powyższe zarządzenie zarzucając mu „błąd w

ustaleniach faktycznych i bezzasadne przyjęcie, że skarga kasacyjna została złożona z uchybieniem terminu do jej złożenia, podczas gdy skarga została złożona w terminie”. Jednocześnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Zgodnie z art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Jak wynika z akt sprawy odpis wyroku doręczony został oskarżycielowi prywatnemu 21 czerwca 2024 r. (k. 192), a kasacja nadana została w urzędzie pocztowym w dniu 29 lipca 2024 r. (k. 206), a więc bez wątpienia po upływie dopuszczalnego terminu. Skarżący wnosząc kasację po terminie nie skorzystał przy tym z możliwości złożenia wniosku o przywrócenie terminu, ani też w rozpoznawanym zażaleniu nie wykazał by jego naruszenie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych (art. 126 § 1 k.p.k.).

We wniesionych zażaleniu pełnomocnik przedstawia okoliczności sprawy, wskazując, że dokumenty sprawy zostały mu przekazane 10 lipca 2024 r., pełnomocnictwa do sporządzenia kasacji i jej wniesienia udzielono mu 12 lipca 2024 r. oraz iż uzyskał ustną wiadomość, że doręczenie wyroku z uzasadnieniem nastąpiło 28 czerwca 2024 r. Okoliczności te nie potwierdzają trafności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Niewątpliwie trafnie przyjęto w zarządzeniu, że kasacja (błędnie oznaczona przez skarżącego w zażaleniu jako skarga kasacyjna) wniesiona została po terminie (29 lipca, a nie 29 czerwca jak się wskazuje w zażaleniu). Czynności tej dokonał pełnomocnik, który nie dochował staranności w ustaleniu terminu do wniesienia kasacji. Uznać należy, że jednym z pierwszych i jednocześnie podstawowych obowiązków pełnomocnika jest ustalenie terminu do dokonania w sposób ważny czynności procesowej. W dodatku termin ten w przypadku kasacji jest terminem stosunkowo długim, a w tej sprawie od przekazania pełnomocnikowi akt sprawy i udzielenia pełnomocnictwa biegł on jeszcze przez 9 dni. Zatem przy dochowaniu minimalnej staranności, nawet wobec deklarowanego zagubienia przez oskarżyciela prywatnego koperty listu z numerem nadania, profesjonalny zastępca procesowy miał bez wątpienia sposobność i czas by termin ten ustalić. Oczywistym jest, że strona może nie pamiętać dokładnie dnia

doręczenia pisma. Przyjmowanie jednak przez profesjonalnego zastępcę procesowego sposobu obliczenia terminu w oparciu o ustne zapewnienia nie ma podstaw w procedurze karnej, stanowi ryzyko, którego ciężar i konsekwencje obarczają działającego w ten sposób pełnomocnika i reprezentowaną przezeń stronę. Strona nie powołała przy tym tych okoliczności, tj. braku staranności pełnomocnika w ustaleniu terminu doręczenia, jako przyczyny niedotrzymania terminu, nie wniosła w zgodzie z wymogami art. 126 §1 k.p.k. wniosku o jego przywrócenie, lecz podjęła próbę kwestionowania ustalenia terminu (w ramach zarzutu błędnego ustalenia faktycznego) z którego upływem wygasło prawo do wniesienia kasacji przez stronę. Z przywołanych powodów działanie to było procesowo nieskuteczne, w tych okolicznościach sprawy odmowa przyjęcia kasacji była w pełni zasadna.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ał]